

РЕШЕНИЕ

№ 8065

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7487** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Г. Н. от [населено място], депозирана чрез адв. Г. С., срещу Решение №2293/22.06.2022 г., постановено по АНД №16381 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, НО, 107-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП-13/06.12.2020 г., издадено от Министъра на финансите. Със същото на касатора е наложено наказание глоба в размер на 300 лв. за престъпление по чл.242, ал.6, вр. ал.1, б."д" от Наказателния кодекс, като случаят е маловажен по смисъла на чл.93, т.9 НК, и в полза на държавата са отнети вещите, предмет на престъплението, на основание чл.242, ал.7 НК, вр. чл.20 от Закона за административните нарушения и наказания. В касационната жалба се твърди, че СРС не е изпълнил императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното пред него НП, доколкото не е изпълнил указанията на касационната инстанция, дадени в съдебния акт, с който е било отменено предходно съдебно решение по същия казус, а именно да назначи съдебно-оценителна експертиза по отношение на вещите, предмет на деянието. Според касатора, СРС бланкетно е възприел изложената в НП фактическа обстановка и изготвената експертна справка. Не е отчел, че НП е издадено при неизяснена фактическа обстановка, доколкото не са били предприети необходимите действия по изясняване на относими обстоятелства, чрез назначаването на оглед и опис на иззетите вещи, при които да се установи дали

се касае за оригинални стоки или техните реплики, дали същите са нови или употребявани, дали след тях няма лични вещи на наказаното лице. По тези съображения, подробно мотивирани в жалбата, се твърди, че съдебното решение е пълно с неточности и предположения по отношение на императивните изисквания на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, които реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика нито в наказателното постановление, нито в съдебното решение, тъй като това би имало за последица неопределеност на регламентацията на обществените отношения и в сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Иска се отмяна на решението и на потвърденото с него НП.

Ответникът, Министерство на финансите, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание юрисконсулт Б., оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение за всички съдебни инстанции.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС е правилно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление /НП/ № НП-13/06.12.2020 г., издадено от Министъра на финансите, с което на касатора е наложено наказание глоба в размер на 300 лв. за престъпление по чл.242, ал.6 във вр.с ал.1, б."д" от Наказателния кодекс, и в полза на държавата са отнети вещите, предмет на престъплението, на основание чл.242, ал.7 НК, вр. чл.20 от Закона за административните нарушения и наказания, за това, че на 31.10.2018 г. е пренесла през границата на страната без знанието и разрешението на митниците подробно описани стоки и предмети за търговски или производствени цели в големи размери, като случаят е маловажен по смисъла на чл.93, т.9 НК.

Обжалваното в настоящото производство решение на СРС е постановено, след като с Решение №6619/11.11.2021 г., постановено по К. дело №6932/2021 г. АССГ, VIII касационен състав е отменил предходното решение и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. За да постанови този резултат касационната инстанция е приела, че съдът е следвало, ръководен от служебното начало, да назначи такава експертиза, която да съобрази дали стоките са оригинални или реплики, дали са нови или употребявани, и след обсъждане на нейното заключение в съвкупност с останалия събран доказателствен материал, да формира извод за съставомерност или не на конкретното деяние.

При новото разглеждане на делото експертиза не е назначена, като СРС е приел, че такава не е необходима, тъй като за изясняване предмета на делото не се явява необходимо доказателствено средство.

В мотивите на съдебното решение въззивният съд е приел за установена описаната в

НП фактическа обстановка, а именно, че на 31.10.2018 г. Д. Г. Н. е пристигнала на Летище С. с полет на авиокомпания „А.“ от Г., Китай през М. до С., взела багажа си и преминала през коридора „нищо за деклариране“. След като сторила това, същата била спряна от служители на Гранично полицейско управление - С.. В хода на извършената от полицейските служители проверка било установено, че Н. е пренесла през границата на страна стоки и предмети за търговски цели, а именно: Обувки общо 42 чифта: с надпис „GUCCI“, с надпис „CHANNEL“, „FENDI ROMA“, с надпис „DIOR“, с надпис „SAINT LAURENT“, с надпис „MIU MIU“, с надпис „VALENTINO“, с надпис „DOLCE AND GABANNA“, с надпис „STUART WEIZMAN“, с надпис „ALEXANDER MAUEEN“, с надпис „LUIS VUITON“; Дамски чанти общо 33 броя: с надпис „CHANNEL“, с надпис „DIOR“, с надпис „GUCCI“; с надпис „FENDI“, с надпис „LUIS VUITON“, с надпис „VALENTINO“, с надпис „GIVENCHY“; Дрехи: 2 пуловера, жълти на цвят („GUCCI“); 2 блузи, черни на цвят. Горепосочените вещи били предадени доброволно от Д. Н. на служител от Регионална дирекция „Гранична полиция“ с протокол за доброволно предаване № 817700-2653 от 01.11.2018 г. по описа на ГПУ-С.. Назначена била съдебно-оценителна експертна справка, съгласно заключението на която стойността на вещите възлиза на 92683 лева. По случая била образувана пр. пр.№ 1742/2018 описа на СГП за престъпление по чл.242, ал.1, б.“д“ от НК. С постановление от 09.04.2019 г. прокурор от СГП отказал да образува наказателното производство, приемайки, че случаят е маловажен по смисъла на чл.242, ал.6 НК и за деянието следва да се наложи по административен ред наказание „глоба“. Поради това делото било изпратено на министъра на финансите, където постъпило на 07.06.2019 г. На 06.12.2019 г. г. било издадено обжалваното НП № НП-13/06.12.2020 г. на Министъра на финансите.

Районният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, като не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Приел е, че безспорно е установено извършеното нарушение, което се изразява в пренасяне през държавната граница на страната без знанието и разрешението на митниците на стоки и предмети за търговска или производствена цели в големи размери, като случаят е маловажен и представлява деяние, което се наказва по административен ред, съобразно чл.242, ал.6 НК. Изпълнителното деяние се изразява в пренасяне на описаните вещи през държавната граница. Предмет на деянието са описаните вещи, чиято стойност е установена чрез оценителната експертна справка и е отразена в НП. Преценката, че вещите са за търговски цели се прави въз основа на тяхното количество. Според СРС независимо, че оценката възлиза на 92683 лева, в прокурорското постановление е прието, че случаят е маловажен, което е довело до ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето. Въззивният съд е приел, че е обвързан от тази преценка, като е счел, че е безпредметно назначаването на съдебно-оценителна експертиза, тъй като дори да се установи, че вещите не са оригинали на посочените марки, а са реплики, това би се отразило единствено в посока занижаване на оценката, въз основа на която случаят е приет за маловажен. Според СРС деянието не може да бъде определено като маловажно по чл.28 ЗАНН, тъй като именно неговата маловажност е предпоставила ангажирането на административнонаказателната отговорност. Прието е, че деянието е извършено умишлено, а размерът на наложената глоба, близък до минималния, не следва да бъде намаляван, отчитайки количеството на вещите. При тези мотиви НП е потвърдено.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав споделя фактическите и правни изводи на СРС. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, съдът правилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка е налице извършено административно нарушение от страна на настоящия касатор.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, неназначавайки съдебно-оценителна експертиза. Както е прието и в мотивите на решението, дори да бе установено, че вещите не са оригинали на посочените марки, а са реплики, това би се отразило единствено в посока занижаване на оценката, посочена в НП. Оценката на вещите, предмет на деянието, според настоящият съдебен състав би имала отношение само относно размера на наложената глоба, която в случая е близка до минимално предвидената, но с оглед броя на вещите, при определяне размера на наказанието правилно е прието, че е спазена разпоредбата на чл.27 ЗАНН.

Събраните в хода на въззивното производство доказателства безспорно установяват извършеното от привлеченото към административнонаказателна отговорност лице деяние, което се изразява в пренасяне през държавната граница на страната без знанието и разрешението на митниците на стоки и предмети за търговска цели в големи размери, който факт не се оспорва от касатора. Това деяние представлява престъпление по чл.242 НК, но доколкото в прокурорското постановление за отказ да се образува досъдебно производство е прието, че същото е маловажен случай на престъпление от посочения вид, за него разпоредбата на чл.242, ал.6 НК предвижда налагане по административен ред на наказание „глоба“. Именно на това основание е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя. Тук следва да се посочи, че в хода на АНП административнонаказващия орган следва да извърши цялостна преценка на деянието и съставомерните му белези, като противно на доводите на СРС, не е обвързан от прокурорската преценка за маловажност, която е относима към деянието като престъпление, а не като административно нарушение. Въпреки това изводите за безспорна установеност на деянието, както от обективна, така и от субективна страна, са правилни. Правилна е и преценката относно определения размера на наложената глоба, близък до минималния, с оглед количеството на вещите. Именно с оглед количеството на вещите, независимо дали са оригинали на посочените марки или реплики, случаят не би могъл да бъде определен като маловажен по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Предвид горното, настоящата касационна инстанция приема, че както във въззивното, така и в административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, обуславящи отмяна на решението на СРС и на НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това касаторът следва да бъде осъден да заплати на Министерство на финансите разноски за юрисконсултско възнаграждение

за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Съдът намира за неоснователно искането на процесуалния представител на ответника за присъждане с настоящото решение на разноски за всички съдебни инстанции. Както е посочено и в касационното решение, постановено по К. д. №6964/2021 г. на АССГ, с което е отменено предходно постановено от СРС решение и делото е върнато за ново разглеждане, именно в това производство СРС на основание чл.226, ал.3 АПК е следвало да се произнесе по въпроса за предходно претендираните разноски. СРС не е сторил това в обжалваното в настоящото производство решение, но този му пропуск не би могъл да се отстрани с настоящото решение, доколкото по въпроса за разноските по делата по ЗАНН приложение намира разпоредбата на чл.248 ГПК, като данни за такова производство липсват по делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2293/22.06.2022 г., постановено по АНД №16381 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП-13/06.12.2020 г., издадено от Министъра на финансите.

ОСЪЖДА Д. Г. Н., с ЕГН-[ЕГН], да заплати на Министерство на финансите деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.